LEGAL
HIGHS

Zwięzła encyklopedia
legalnych ziół i substancji
o właściwościach psychoaktywnych

Adam Gottlieb
tłumaczenie: DziQ

Wielkie dzięki wszystkim, którzy pomogli mi w tłumaczeniu nazw chemicznych!

***

Książka ta nie ma na celu promowania czy zachęcania do posiadania, używania lub produkowania jakichkolwiek substancji nielegalnych. Przedstawione materiały powinny być wykorzystywane jedynie w celach edukacyjnych.
Regulacje prawne dotyczące opisanych tu środków mogą się zmienić. Pamiętaj – nawet legalne narkotyki mogą być niebezpieczne. Przed korzystaniem z jakichkolwiek narkotyków skonsultuj się z lekarzem.

***

Od DziQa – pominąłem w tłumaczeniu dane niepotrzebne lub mogące być nieaktualne – t.j. adresy i nazwy dostawców, instytucji, kościołów. Książka jest w końcu z 1970 roku.

***

PRZEDMOWA

Opisywane w tej książce środki są legalne, mimo iż posiadają właściwości psychoaktywne. Niektóre z nich są dużo potężniejsze, niż wiele substancji nielegalnych. Nie zostały one oznaczone jako nielegalne przez prawo federalne i stanowe ponieważ są dosyć słabo znane i nie podejrzewa się je o właściwości odurzające. Choć substancje takie jak LSA lub meskalina są kontrolowane prawnie z 21 artykułu United States Code (wersja z 1970 roku), to ich źródła roślinne (poza sporyszem i peyotlem) nie są. Dlatego też legalne jest posiadanie kaktusów San Pedro, nasionek powoju, powoju hawajskiego etc., o ile nie istnieje podejrzenie o używanie ich w celach innych niż normalne – ogrodnicze lub ozdobne. Materiały tu przedstawione są legalne w momencie pisania tej książki (i raczej wszystkie nadal są – przyp. DziQa). W przyszłości mogą zostać zdelegalizowane. Dla niektórych czytelników może okazać się interesujące, że Kościół Drzewa Życia (Church of The of Life) zadeklarował używanie większości przedstawionych substancji jako ich sakramentów religijnych. Ponieważ te substancje były legalne podczas zakładania Kościoła, używanie ich nie może zostać zabronione członkom bez bezpośredniego złamania konstytucyjnego prawa do wolności wyznania.

Choć istnieją federalne i stanowe regulacje dotyczące grzybów zawierających psylocybinę oraz peyotlu, zawarliśmy o nich informację w naszej książce. Zrobiliśmy to z powodu rzucającej się w oczy słabości prawnej. Członkowie Rdzennego Kościoła Amerykańskiego (American Native Church) mogą używać Peyotlu, ponieważ był on używany przez rdzennych Amerykanów jako sakrament religijny długo zanim kaukascy

imigranci i ich potomkowie obmyślili przeciwko niemu prawo. Nawet dzisiaj, legalne szkółki kaktusowe przesyłają jawnie i bezkarnie sadzonki i nasiona kaktusa do wszystkich części kraju.

Wiele grzybów zawierających psylocybinę rośnie w stanie dzikim na terenie Stanów Zjednoczonych, więc nie ma możliwości ich kontrolowania. Po opublikowaniu tej książki zaczęła się prawdziwa grzybowa rewolucja. Headshopy i sklepy internetowe sprzedają kompletne zestawy do hodowli Psilocybe cubensis (wraz z odciskami). Rażąca ignorancja prawodawców sprawiła, że w 21 artykule United States Code alkaloid psylocyna (ang. psylocin) została zapisana błędnie (jako ang. psylocyn). Jest to mały błąd tego samego rodzaju, co klasyfikacja kokainy jako narkotyku w poprawce do Drugs Import and Export Act z 1922 roku, która celowo podtrzymuje błąd po dziś dzień.

Celem tej książki jest zapewnienie użytkownikowi treściwej informacji na temat różnych legalnych Surowieców psychoaktywnych, z właczeniem Surowiecu roślinnego w nieprzetworzonej formie, jak również substancji chemicznych zsyntezowanych lub wyekstraktowanych z naturalnych minerałów. Dla każdego istnieje krótki opis, metoda przygotowania, dawkowanie i metoda zażycia, analiza aktywnych substancji, jak również przeciwwskazania (efekty uboczne, niebezpieczeństwa etc.).

Niektóre z przedstawionych tutaj materiałów są bardzo niebezpieczne, a korzystanie z nich niezalecane. Zostały jednak zawarte, ponieważ wiele osób i tak jest zainteresowanych eksperymentowaniem z nimi. Uważamy, że jest przedyskutowanie ich jest ważne, przy jednoczesnym ostrzeżeniu i wyjaśnieniu niebezpieczeństw.

Choć jesteśmy pewni dokładności zawartych tutaj informacji, nie możemy przyjmować odpowiedzialności za doświadczenia osób korzystających z niniejszych danych w ich osobistym użytkowaniu narkotyków.

Książka ta jest wkładem w świat informacji i wiedzy ogólnej. Nie może być odbierana jako zachęta lub aprobata do używania opisanych środków ze strony autora lub wydawnictwa (lub tłumacza ;)).

###

LEGAL HIGHS

SEMIKARBAZON ADRENOCHROMU – semikarbazyd 3-hydroksy-1-metylo-5,6-indolinodionu.

Surowiec: Utleniona epinefryna (adrenalina) z semikarbazydem.

Zastosowanie: 100mg zostaje całkowicie rozpuszczone w wystarczającej ilości alkoholu, roztopionym tłuszczu (maśle) lub oleju roślinnym i zażyte doustnie. W/w substancje muszą zostać użyte z powodu kiepskiej rozpuszczalności w wodzie.

Efekty: Stymulacja fizyczna, błogostan, lekkie osłabienie procesów myślowych

Przeciwwskazania: Nie odnotowano. Działa jako ogólnoustrojowy hemostatyk zapobiegając krwawieniu z naczyń włoskowatych. Adrenochrom powoduje chemicznie indukowaną schizofrenię, jego semikarbazon nie wykazuje takiego działania.

ALFA-CHLOROGLUKOZAPIRANOZA – alfa-D-chloroglukozapiranoza.

Surowiec: Syntetyczna substancja otrzymywana poprzez przeprowadzenie reakcji aldehydu trójchlorooctowego z glukozą pod wpływem ciepła.

Zastosowanie: 350-500mg doustnie.

Efekty: Euforiant działający na centralny układ nerwowy w sposób podobny do PCP (fencyklidyny), z działaniem na umysł w sposób podobny do palenia haszyszu

Przeciwwskazania: Choć jest depresant, u niektórych osób może wywołać nerwowość. Jest mniej toksyczny niż PCP lub aldehyd trójchlorooctowy. Niebezpieczny w połączeniu z alkoholem (nawet piwem). Może wywołać drgawki.

Azaron – 1,2,4-trimetoksy-5-propenylobenzen lub 2,4,5-trimetoksy-1-
benzen.

Surowiec: Substancja zbliżona do meskaliny i amfetamin występująca w korzeniach tataraku zwyczajnego (Acorus calamus) oraz kopytnika (Asarum). Jest chemicznym prekursorem TMA-2 (2,4,5-trimetyloksyamfetaminy), halucynogenu 18 razy silniejszego od meskaliny. Azaron jest przetwarzany do TMA-2 przez organizm na krótko po spożyciu.

Zastosowanie: 45-350mg doustnie na pusty żołądek. U różnych osób występuje różna wrażliwość na środek.

Efekty: Działa jednocześnie stymulująco, halucynogennie i uspokajająco. Cechy te zależne są od dawki i zażywającego. Działanie stymulujące centralny układ nerwowy i przeciwskurczowe.

Przeciwwskazania: Nie powinien być zażywany wraz z inhibitorami MAO.

SIARCZAN ATROPINY

Surowiec: Siarczan alkaloidu tropanowego występującego w wilczej jagodzie, bieluniu i kilku innych roślinach.

Zastosowanie: 0,5-5mg doustnie.

Efekty: Współzawodniczący inhibitor acetylocholiny po stronie receptora. Nie zapobiega uwalnianiu acetylocholiny. Halucynogen, zbliżony do skopolaminy, ale wytwarzający większą stymulację i mniejsze otępienie. Potęguje działanie innych substancji psychoaktywnych, włączając w to opium, konopie, alkaloidy harmalowe, meskalinę.

Przeciwwskazania: Wysoce toksyczne. Efektami ubocznymi są: suchość i wrażliwość błon śluzowych, nieostry wzrok, trudności z oddawaniem moczu, silne halucynacje, amnezja wsteczna utrzymująca się od kilku godzin do kilku dni. Nie zalecane bez nadzoru specjalisty. Możliwe uszkodzenie mózgu przy dużych dawkach.

WILCZA JAGODA – Pokrzyk. Atropa belladonna, rodzina Solanaceae (psiankowate).

Surowiec: Liście i korzenie byliny występującej na lesistych wzniesieniach i zacienionych obszarach środkowej i południowej Europy, w północno-wschodniej Azji i Algierii. Znaturalizowana w USA.

Zastosowanie: 30-200mg pokruszonych ususzonych liści lub 30-120mg korzeni przyjętych doustnie lub palonych.

Aktywne składniki: Atropina, skopolamina i inne alkaloidy tropanowe. Liście zawierają łącznie 0,3-0,5% alkaloidów, korzenie 0,4-0,7%.

Efekty: Działanie halucynogenne, hipnotyczne, przeciwcholinergiczne (inhibitor acetylocholiny – przyp. DziQa)

Przeciwwskazania: Ekstremalnie toksyczne. Nawet umiarkowane dawki mogą okazać się śmiertelne. Korzenie zawierają apoatropinę, która może być zabójcza nawet w małych dawkach, szczególnie przy przyjmowaniu doustnym. Zażywanie niezalecane. Patrz również ATROPINA i SKOPOLAMINA.

BETEL – Palma kateszowa, Areca catechu, rodzina Palmaceae (palmy)

Surowiec: duże orzechy tej Azjatyckiej palmy.

Zastosowanie: sproszkowany orzech jest owinięty w liść pieprzu betelowego (Piper chavica betel) i zmieszany z wapnem gaszonym, żywicą Malezyjskiej akacji (Acacia catechu)

oraz gałką muszkatołową, kardamonem lub innymi przyprawami. Ta mieszanka jest umieszczana w ustach i żuta przez kilka godzin.

Aktywne składniki: arekolina (N-metylo-1,2,5,6-czterohydronikotynian metylu), która jest uwalniana z orzecha pod wpływem śliny i czasu. Liście betelu zawierają chawikol, allilopirokatechol, chawibetol, kaninen.

Efekty: Arekolina działa stymulująco na centralny układ nerwowy. Przyśpiesza oddech i spowalnia bicie serca. Liście betelu mają łagodne właściwości stymulujące.

Przeciwwskazania: Nadmiar arekoliny przy nadmiernym użyciu albo przy stosowaniu niedojrzałych orzechów może wywołać zawroty głowy, wymioty, biegunkę i drgawki. Regularne używanie barwi jamę ustną, dziąsła i zęby na czerwono (z powodu żywicy akacji). Długie nadużywanie orzechów betelowych osłabia możliwości seksualne.

BROOM – (Genista, Cytisus, Spartium), rodzina Leguminosae (strączkowe).

Surowiec: płatki kilku gatunków, w tym Janowca kanaryjskiego (Genista canariensis), Żarnowca miotlastego (Cytisus scoparius) oraz Ginstera (Spartium junceum).

Zastosowanie: płatki są zbierane, starzone w zamkniętym słoiku przez 10 dni, suszone i skręcane w papierosy. Dym jest inhalowany i wstrzymywany w płucach.

Aktywne składniki: cytyzyna (toksyczna pirydyna).

Efekty: jeden papieros wywołuje uczucie relaksu przez 2 godziny. Większa ilość wywołuje dłużej trwające efekty (4-5 godzin). Relaksacja jest najsilniejsza w ciągu dwóch pierwszych godzin, po niej następują czujność oraz wyostrzenie kolorów bez halucynacji.

Przeciwwskazania: zazwyczaj nie występują efekty niepożądane czy kac. Niektóre osoby doświadczają lekkiego bólu głowy zaraz po paleniu. Kwiaty są ekstremalnie toksyczne przy zjedzeniu. Posiada właściwości stymulujące serce podobne do naparstnicy.

Dostępność: powszechne w parkach i ogrodach (w Polsce używane do wzmacniania wydm, powszechne na nieużytkach – przyp. DziQa)

CABEZA DE ANGEL – Calliandra anomala, rodzina Leguminosae (strączkowe).

Surowiec: Żywica krzewu wraz z miękkimi, purpurowymi kwiatkami. Występuje na równinach i górskich regionach Meksyku i Gwatemali, czasami jest uprawiana jako roślina ozdobna w Kalifornii.

Zastosowanie: Pierwotnie używana przez Azteków. Nacięcia są robione w korze, żywica zbierana przez kilka dni, suszona, prasowana, mieszana z popiołem i wciągana nosem.

Aktywne składniki: Nieznane.

Efekty: Hipnotyczne, indukuje sen. W medycynie używana przy obrzękach, gorączce, malarii.

Przeciwwskazania: Nieznane.

TATARAK – Tatarak zwyczajny (Acorus calamus), rodzina Araceae (obrazkowate)

Surowiec: kłącza wysokiej, aromatycznej rośliny o mieczowatych liściach występującej na bagnach i brzegach jezior oraz strumyków w Europie, Azji, Ameryce Północnej od Nowej Szkocji po Minnesotę, na szerokościach geograficznych od Florydy do Teksasu.

Zastosowanie: kłącza są zbierane późną jesienią lub wiosną, myte, obrywane z mniejszych korzeni i suszone w umiarkowanej temperaturze. Kłącza mogą być żute lub pite w postaci naparu z rozdrobnionych fragmentów. Dawką jest od 2 do 10 cali (od 5 do 25cm – przyp. DziQa). Korzeń z czasem traci swoje właściwości. Zazwyczaj nieaktywny po roku. Przechowywać w zamkniętym pojemniku w suchym i ciemnym miejscu.

Aktywne składniki: azaron i beta-azaron

Efekty: Kawałek korzenia grubości ołówka i długości 2 cali wywołuje uczucie stymulacji i zadowolenia. Kawałek długości 10 cali działa psychedelicznie i halucynogennie.

Przeciwwskazania: FDA (Food and Drug Administration – zajmuje się regulowaniem sprzedaży produktów spożywczych i leków – przyp. DziQa) wyraziła dezaprobatę dla sprzedaży i używania tataraku i wydała prośbę o nie sprzedawanie tataraku przez sklepy zielarskie. Dyrektywa FDA była po prostu „grzecznym słowem" przeciwko zagrożeniu wolnej dystrybucji tataraku, jednak nie zakazem. Obecnie nie ma żadnych przepisów przeciwko tatarakowi. Niektóre badania wykazują, że podawanie oleju tatarakowego szczurom zwiększało u nich ryzyko zachorowania na raka mózgu. Wielu Indian zamieszkujących Północną Albertę żuje tatarak dla higieny jamy ustnej i jako stymulant. Nie wydaje się, aby doznawali jakichkolwiek negatywnych skutków. Co więcej, użytkownicy wydają się być ogólnie bardziej zdrowi niż nie używający tataraku.

CALEA – Calea zacatechichi, rodzina Compositae (złożone).

Surowiec: Liście krzewu występującego w centralnym Meksyku i na Costa Rica'e.

Zastosowanie: ok. 28g pokruszonych ususzonych liści jest zalewane trochę ponad pół litra wody lub robiony jest ekstrakt alkoholowy. Herbata jest powoli wypijana. Papieros z liści może być wypalony dla spotęgowania efektów.

Aktywne składniki: W Calea'i nie znaleziono alkaloidów. Psychoaktywny składnik jest nieznane, ale uważa się za niego aromatyczną i gorzką zasada.

Efekty: Uczucie relaksu po 30 minutach ze zwiększoną świadomością bicia serca. Jedna uncja (28g) oczyszcza umysł i zmysły. Większe ilości mogą indukować halucynacje.

Przeciwwskazania: Nieznane.

ESZOLCJA KALIFORNIJSKA – Eschscholtzia californica, rodzina Papaveraceae (makowate).

Surowiec: liście, kwiaty i torebki nasienne występującego powszechnie w stanie dzikim kwiatu.

Zastosowanie: Surowiec roślinny jest suszony, następnie palony.

Aktywne składniki: alkaloidy zbliżone do opiumowych: protopina, chelerythryna, sangwinaryna, alfa- i beta-homochelidonina oraz kilka glikozydów.

Efekty: Bardzo łagodna marihuanopodobna euforia trwająca 20-30 minut. Ekstrakt z rośliny może dawać mocniejsze efekty przy paleniu lub przyjmowaniu doustnym.

Przeciwwskazania: Brak wyraźnych efektów ubocznych. Nie uzależnia. Może być nieskuteczna przy ponownym użyciu w ciągu 24 godzin.

Dostępność: W Kalifornii w stanie dzikim. Jest tam rośliną chronioną.

KOCIMIĘTKA – Nepeta cataria, rodzina Labiatae (wargowe).

Zastosowanie: Liście są palone same lub w równych ilościach wymieszane z tytoniem. Poza tym, można nanieść ekstrakt na tytoń lub inny Surowiec do palenia.

Aktywne składniki: metabilaceton, nepetolakton, kwas nepetalowy.

Efekty: Łagodna marihuanopodobna euforia, bardziej intensywna i dłużej trwająca z tytoniem.

Przeciwwskazania: Brak znanych groźnych efektów ubocznych. Tytoń jest groźny i uzależniający.

Dostępność: Sklepy zoologiczne.

ARGEMON MEKSYKAŃSKI (Mak kolczasty) – Argemone mexicana, rodzina Papaveraceae (makowate)

Surowiec: Nasiona i złoty sok z niedojrzałych torebek nasiennych byliny o kolczastych liściach i żółtych kwiatach występującej na suchych polach i w pobliżach dróg w południowozachodniej części USA i Meksyku.

Zastosowanie: Torebka nasienna jest przekłuwana lub otwierana, sok zbierany, suszony, palony lub jedzony jak opium.

Aktywne składniki: protopina, berberyna (alkaloidy zbliżone do morfiny) oraz kilka izocholin.

Efekty: Działanie uspokajające, przeciwbólowe, euforyzujące. Nasiona wykazują łagodne działanie halucynogenne.

Przeciwwskazania: Brak przy ostrożnym stosowaniu. Długotrwałe stosowanie może przyśpieszać postęp jaskry oraz powodować obrzęki.

CHODAT, HSIAO-TS'AO – Polygala sibirica, Polygala tenuifolia, rodzina Polygalaceae (krzyżownicowate)

Surowiec: Żółtobrązowe korzenie o ostro-słodkim smaku rośliny pochodzącej z części Azji znajdującej się w umiarkowanej strefie klimatycznej (północne Chiny i Japonia)

Zastosowanie: łyżeczka do herbaty korzeni parzona jak herbata lub sproszkowana i zmieszana z innymi ziołami. Zażywana codziennie przez kilka tygodni.

Aktywne składniki: senegina (wagowo 7% suszonego surowca).

Efekty: Wiele zastosowań medycznych. W medycynie Taoistycznej używana do poprawienia pamięci i możliwości umysłowych.

Przeciwwskazania: Nieznane. Przyjęcie nadmiaru może wywołać wymioty.

COLORINES – Erythrina flabelliformis i inne gatunki, rodzina Leguminosae (strączkowate)

Surowiec: jasnoczerwone nasiona pochodzące z drzewiastych krzewów lub drzew występujących w południowo-zachodniej części USA, Meksyku oraz Gwatemali.

Zastosowanie: 1/4-1/2 nasiona jest żuta i połykana

Aktywne składniki: Nieustalone toksyczne indole oraz izocholiny.

Efekty: Otumanienie i halucynacje.

Przeciwwskazania: Ekstremalnie toksyczne. Niezalecane. (Podobno już jedno nasionko może zabić dorosłego człowieka – przyp. DziQa)

Dostępność: W stanie dzikim na równinnych, suchych obszarach.

DAMIANA – Turnera diffusa, rodzina

Surowiec: aromatyczne liście krzewu rosnącego w tropikach Ameryki, Teksasie oraz Kalifornii.

Zastosowanie: 2 łyżeczki do herbaty liści gotowane na wolnym ogniu w ok. pół litra wody. Herbatę należy pić, jednocześnie spalając fajkę liści.

Aktywne składniki: Nieznana zasada w oleistej części ekstraktu.

Efekty: Łagodne działanie afrodyzyjne i marihuanopodobna euforia utrzymująca się 1-1,5 godziny. Regularne używanie ma działanie wzmacniające organy płciowe.

Przeciwwskazania: Gryzący, nieprzyjemny dym, najlepiej używać fajki wodnej. Herbata ma lekko gorzki smak, można dodać miód. Wg niektórych długotrwałe stosowanie może być toksyczne dla wątroby.

KOPER OGRODOWY -- Anethum graveolens, rodzina Ubelliferae (selerowate)

Surowiec: Olej z nasion.

Zastosowanie: Olej jest przyjmowany doustnie.

Aktywne składniki: dillapiol (nieaminowy prekursor 2,3-dimetoksy-4,5-metylenodioksyamfetaminy [DMMDA-2])

Efekty i przeciwwskazania: Patrz PIETRUSZKA

Dostępność: Dział z przyprawami w sklepach spożywczych, sklepy zielarskie.

DONANA -- Coryphanta macromeris, rodzina Cactaceae (kaktusy)

Surowiec: Mały, kolczasty kaktus z północnego Meksyku i południowego Teksasu.

Zastosowanie: kolce zostają usunięte, a 8-12 świeżych lub ususzonych kaktusów należy zjeść na pusty żołądek. Mogą być żute lub pokruszone i parzone przez godzinę jako napar.

Aktywne składniki: makromeryna (L-alpha-3,4-dimetoksyfenyl-beta-dimetyloaminoetanol), beta-fenetylamina pięciokrotnie słabsza od meskaliny.

Efekty: Halucynogen, częściowo zbliżony do meskaliny.

Przeciwwskazania: Nie przyjmować w dużych dawkach z silnymi inhibitorami MAO. Innych nie stwierdzono.

EPENA – nazywana również yopo. Virola calophylla, rodina Myristicaceae (muszkatołowcowate).

Surowiec: Czerwona żywica znajdująca się pod korą drzewa występującego w lasach deszczowych Kolumbii i Brazylii.

Zastosowanie: Żywica jest zeskrobywana i gotowana, suszona, prasowana, mieszana z popiołem i wciągana nosem.

Aktywne składniki: N,N-dimetylotryptamina (DMT), 5-metoksy-N,N-dimetylotryptamina (5-MeO-DMT), bufoteina.

Efekty: Potężne, natychmiastowe działanie halucynogenne. Szczytowe efekty trwają około 30 minut. Zmiany kolorów i rozmiarów, zawroty głowy. Następnie uczucie mocy, przyjemna stymulacja trwająca kilka godzin.

Przeciwwskazania: Zbyt duża dawka może wywołać ból głowy i dezorientację przez pierwsze 5 minut. Może wywołać nudności przy pełnym żołądku. Ból fizyczny lub dyskomfort może zostać wzmocniony przez pierwsze 10 minut. Inhibitor MAO.

5-FLUORO-A-METYLOTRYPTAMINA

Surowiec: Syntetyczna tryptamina.

Zastosowanie: 25mg doustnie.

Efekty: Halucynogen i stymulant; wywołuje stany „snu na jawie” zbliżone do psylocybiny, ale bez zmęczenia i ospałości.

Przeciwwskazania: Inhibitor MAO

Przypis: Inne zmetylizowane tryptaminy z podobnymi właściwościami psychoaktywnymi włączając w to: 6-fluoro-alfa-methylotrypta-5-metylotrzyptaminę, N-metylotryptaminę, 5-metylotryptaminę. Dawkowanie, efekty i przeciwwskazania są prawie takie same dla nich jak i dla omówionej substancji. Niektóre niezmetylowane pochodne są również aktywne, włączając w to 5-flurorotryptaminę oraz 5- i 6-fluorotryptofan.

MUCHOMOR CZERWONY – Amanita muscaria, rodzina Agaricaceae (muchomorowate).

Surowiec: Grzyb o czerwonym kapeluszu z białymi plamkami występujący w lasach brzozowych i sosnowych podczas pory deszczowej w północnej strefie umiarkowanej na wschodniej i zachodniej półkuli.

Zastosowanie: Grzyby zostają zebrane i wysuszone w pełnym słońcu lub w piekarniku w 200 stopniach (prawdopodobnie chodzi o stopnie Fahrenheita = około 95C, radzę skonfrontować info z innymi źródłami – dop. DziQa). Nie więcej niż jeden średniej wielkości grzyb powinien być zjedzony zanim własna wrażliwość zostanie ustalona.

Aktywne składniki: muskimol; kwas iboteinowy, który zmienia się w muskimol podczas suszenia. Obecna jest również pewna ilość muskaryny, ale z powodu trudności w pokonaniu bariery krew-mózg uważa się, że nie jest ona odpowiedzialna za efekty psychoaktywne.

Efekty: Efekty różnią się w zależności od użytkownika, pochodzenia grzyba i dawki. Zazwyczaj mamy do czynienia z zawrotami głowy, swędzeniem oraz nudnościami po 30 minutach, następnie drętwością stóp oraz półsnem przez 2 godzin, z kolorowymi wizjami i zintensyfikowanym odbieraniem dźwięków. Po tym można doznać uczucia mocy, ogromnej energii oraz siły. Halucynacje oraz zaburzenia wielkości są powszechne. Całe doświadczenie trwa około 5-6 godzin. Muskimol jest halucynogenem działającym na centralny układ nerwowy. Kwas iboteinowy powoduje czerwone wykwity skórne oraz letarg. Muskaryna jest wysoce toksycznym halucynogenem.

Przeciwwskazania: przed zbiorem tych lub jakichkolwiek innych grzybów powinno się być co do ich właściwej identyfikacji. Kilka blisko spokrewnionych gatunków muchomora jest ekstremalnie toksycznych, włączając w to Amanita pantherina, A. virosa, A. verna oraz A. phalloides (muchomor sromotnikowy). Trzy grzyby to maksymalna zalecana dawka.

Przypis: Większość spożytego muskimolu przechodzi nieprzetworzona do moczu. Syberyjscy użytkownicy grzybów pili mocz, aby powtórnie wykorzystać substancje psychoaktywne.

Dostępność: Musi zostać zebrany z naturalnego stanowiska.

GI'-I-SA-WA – Lycoperdon marginatum oraz L. mixtecorum, rodzina Lycoperdaceae.

Surowiec: Purchawkowaty grzyb występujący na dużych wysokościach w umiarkowanych lasach w Meksyku.

Zastosowanie: Purchawka i/lub zarodnik są przyjmowane doustnie.

Aktywne składniki: niezidentyfikowany alkaloid.

Efekt: Stan półsnu z omamami słuchowymi (głosami, echem, innymi dźwiękami).

Przeciwwskazania: Nieznane.

Dostępność: Niektóre pokrewne gatunki rosną w stanie dzikim w USA.

GUARANA – Paullinia cupana, rodzina Sapindaceae (mydleńcowate)

Surowiec: Nasiona drzewiastej liany z lasów Brazylii.

Zastosowanie: Spleśniałe nasiona są mielone, mieszane z mączką maniokową i wodą, aby powstała papka, suszona po uformowaniu w walec. Do użytku pół łyżeczki do herbaty jest zdrapywane, rozpuszczane w kubku gorącej wody z miodem i pite.

Aktywne składniki: kofeina 5% (2-1/2 raza więcej niż kawa)

Efekty: Stymulant.

Przeciwwskazania: Długotrwałe nadmierne używanie kofeiny może wywołać nerwowość, bezsenność, nałóg.

HARMINA – 7-metoksy-1-metylo-9H-pirydo (3,4-b) indol

Surowiec: Alkaloid indolowy występujący w kilku miejscach włączając w to Banisteriopsis caapi (z którego mieszkańcy Ameryki Południowej przygotowywują halucynogenny napój yage), Peganum harmala (ruta stepowa), Zygophyllum fabago oraz Passiflora incarnata.

Zastosowanie: 25-750mg harminy (patrz efekty) jest przyjmowane doustnie na pusty żołądek. W formie chlorowodorku harmina może być wciągana nosem (20-200mg). Wstrzykiwane dawki są niższe: SC 40-70mg, IV 10-30mg. Kiepsko absorbowana przez żołądek. Małe dawki (20-200mg) są efektywne podjęzykowo lub przez jamę ustną.

Efekty: Harmina i pokrewne alkaloidy są antagonistami seretoniny, halucynogenami, stymulantami ośrodkowego układu nerwowego, oraz krótkotrwałymi inhibitorami MAO (100 x silniejszymi niż iproniazyd, jednak działającymi tylko godzin). Małe dawki (25-50mg) działają jako łagodny i terapeutyczny stymulant umysłowy, czasem wywołujący ospałość na 1-2 godziny. Większe dawki do 750mg dają efekty halucynogenne, o intensywności różniącej się w zależności od zażywającego. Dawki 25-250mg brane z LSD albo psylocybiną zmieniają jakość końcowego doświadczenia. Zanotowano doświadczania telepatyczne przy tych kombinacjach.

Przeciwwskazania: Harmina jest krótkotrwałym inhibitorem MAO. Nie powinna być łączona z alkoholem i pewnym jedzeniem i lekami / narkotykami (patrz lista). Przy wciąganiu nosem, harmina może drażnić jamę nosową. Duże dawki mogą wpłynąć depresyjne na ośrodkowy układ nerwowy. Z powodu osobistej wrażliwości dawka taka może wynosić 250-750mg.

Przypis: różne inne alkaloidy harmalowe różnią się mocą. Równowartością 10mg harminy jest 50mg harmaliny, 35mg trójhydroharmanu, 25mg harmalolu lub harmolu, 4mg motoksyharmalanu. Alkaloidy harmalowe działają synergicznie (wzajemnie wzmacniająco), najlepiej jeśli są połączone w odpowiednich proporcjach. Alkaloidy tropanowe również wzmacniają harmalowe. Harmol i harmalol (fenole) przy przedawkowaniu mogą powodować postępujący paraliż ośrodkowego układu nerwowego.

POWÓJ HAWAJSKI – Hawaiian Baby Woodrose, Argyreia nervosa, rodzina Convolvulaceae (powojowate).

Surowiec: Nasionka z okrągłych torebek nasiennych pnącej rośliny występującej w lasach Azji i Hawajów.

Zastosowanie: Nasionka zostają wyjęte z torebek nasiennych, biała warstwa otoczki jest zdrapywana lub prażona, następnie nasionka są mielone i jedzone lub namaczane w wodzie, odsączane, a woda wypita. Dawka 4-8 nasionek.

Aktywne składniki: LSA oraz spokrewnione substancje.

Efekt: Podobne do LSD doświadczenie, któremu towarzyszy ogromne zmęczenie. Przez pierwszą godzinę lub dwie można doświadczać nudności. Całe doświadczenie trwa około 6 godzin. Łagodne efekty mogą się utrzymywać jeszcze przez 12 lub więcej godzin.

Przeciwwskazania: Kobiety w ciąży i osoby z tendencjami do zaburzeń pracy wątroby nie powinny przyjmować LSA.

Przypis DziQa: Nasionka nie pochodzące z Hawajów są najczęściej nieaktywne.

HAWAIIAN LARGE WOODROSE – Merremia tuberosa, rodzina Convolvulaceae (powojowate).

Surowiec: duże, czarne nasiona z podobnej do lampionu torebki nasiennej hawajskiego pnącza.

Zastosowanie, Efekty, Przeciwwskazania: podobne do POWOJU HAWAJSKIEGO. Dawka 4-8 dużych nasion.

WALERIANA – Kozłek lekarski, Valeriana officinalis, rodzina Valerianaceae (kozłkowate).

Surowiec: Korzenie dosyć powszechnej rośliny ogrodowej.

Zastosowanie: ok. 14g surowca gotowanych przez pięć minut w ok. pół litrze wody. Następnie korzenie należy odsączyć, a wywar wypić.

Aktywne składniki: chatynina, waleriana (alkaloidy), kwas walerenowy.

Efekty: Usypiające i uspokajające.

Przeciwwskazania: Posiada nieprzyjemny zapach, ale znośny smak. Można dodać miód.

LULEK CZARNY – Hyoscyamus niger, family Solanaceae (psiankowate).

Surowiec: Różne części pokrytej włoskami, śmierdzącej rośliny jednorocznej lub byliny występującej w okolicach śmietnisk, dróg oraz piaszczystych obszarach Europy (czasem USA).

Zastosowanie: Liście i nasionka są palone w Indiach i Afryce dla uzyskania efektu odurzającego. Korzenie są wykorzystywane do gotowania wywaru.

Aktywne składniki: hioscjamina, skopolamina i inne alkaloidy tropanowe.

Efekty: Działanie halucynogenne i uspokajające. Hiosjamina wykazuje działanie podobne do atropiny ale potężniejsze na obwodowy układ nerwowy.

Przeciwwskazania: Takie same jak przy bieluniu. Średniowieczne europejskie czarownice twierdziły, że nadmierne używanie może wywołać permanentne szaleństwo.

CHMIEL – Humulus lupulus, rodzina Cannabinaceae (konopiowate).

Surowiec: Płatkowate i przyjemnie gorzkie szyszki używanej do nadawania smaku piwu byliny.

Zastosowanie: Może być palony jak marihuana, ekstraktowany przy użyciu alkoholu lub może służyć do przygotowania naparu (ok. 28g/0,5l wody).

Aktywne składniki: lupulina (żywicza substancja chemicznie zbliżona do THC).

Efekty: Uspokajające. Przy paleniu daje łagodny, marihuanopodobny high, z właściwościami uspokajającymi.

Przeciwwskazania: Nadmierne użycie przez długi okres czasu może wywołać zawroty głowy, otępienie umysłowe oraz łagodne objawy żółtaczki u niektórych osób.

Przypis: Kilka popularnych książek dotyczących uprawy konopi mówi, że pnącza chmielu można zaszczepić na bryle korzeniowej marihuany. Wynikiem tego zabiegu będzie roślina wyglądająca na normalny chmiel, jednak zawierająca aktywne składniki marihuany. Oznacza to, że ludzie mogą uprawiać własną marihuanę zamaskowaną jako chmiel, co sprawi że nie zostaną wykryci przez władze. Z tego powodu rząd poprosił hodowców o nie sprzedawanie ludziom sadzonek chmielu. Nie ma żadnych przepisów przeciwko chmielowi, jednak żywe osobniki są teraz trudne do zdobycia. Wartościowe nasionka są rzadkością.

HORTENSJA BUKIETOWA -- Hydrangea paniculata grandiflora, rodzina Saxifragaceae.

Surowiec: Liście pospolitego krzewu ogrodowego.

Zastosowanie: Liście są suszone i palone. Nie przekraczać dawki jednego papierosa.

Aktywne składniki: hydragina, saponina oraz substancje cyjanogenne.

Efekty: Łagodny marihuanopodobny high, otumanienie toksynami.

Przeciwwskazania: Za dużo może wytworzyć więcej cyjanku, niż organizm jest w stanie zmetabolizować. Niezalecane.

RAUWOLFIA WĘŻOWA – Rauwolfia serpentina, rodzina Apocynaceae (toinowate).

Surowiec: Korzeń krzewu pochodzącego z Indii.

Zastosowanie: 50-150mg korzenia jest żutych i połykanych.

Aktywne składniki: rezerpina, reskinamina, johimbina, ajmalina, serpentyna (alkaloidy indolowe).

Efekty: Zmniejsza ciśnienie krwi, uspokaja umysł bez otępienia i bezwładu. Efekty są opóźnione przez kilka dni do kilku tygodni ponieważ rezerpina musi zostać zmetabolizowana do innych substancji. W medycynie alkaloidy rauwolfii wykorzystuje się do leczenia szaleństwa, wykorzystywali je także kapłani do osiągnięcia stanów sprzyjających medytacji. Efekty trwają kilka dni.

Przeciwwskazania: patrz REZERPINA.

ODURZAJĄCA MIĘTA – Lagochilus inebrians, rodzina Libiatae (wargowe).
Surowce: Liście występującego w centralnej Azji krzewu.
Zastosowanie: Liście są suszone, a następnie przygotowywuje się z nich herbatę.
Aktywne składniki: Nieznany alkohol wielowodorowy.
Efekty: Uspokajające, odurzające, lekko halucynogenne.
Przeciwwskazania: Nieznane.

IOCHROMA – Iochroma, rodzina Solanaceae (psiankowate).
Surowiec: liście małego, drzewiastego krzewu z cylindrycznymi kwiatami (fioletowymi, niebieskimi, szkarłatnymi lub białymi) występującego w zalesionych częściach Peru, Chile i Kolumbii (najczęściej w Andach); również uprawianego w ogrodach w USA.
Zastosowanie: Liście są palone lub jest z nich robiony wywar.
Aktywne składniki: Niezdefiniowane (prawdopodobnie alkaloidy tropanowe).
Efekt: Halucynogenny.
Przeciwwskazania: Niewystarczające dane. Należy zachować ostrożność z materiałami zawierającymi alkaloidy tropanowe.

JUNIPER – Juniperus macropoda, rodzina Cupressaceae (cyprysowate),
Surowiec: Liście i łodygi krzewu lub drzewa występującego w północno-zachodnim rejonie Himalajów. Jagody niektórych gatunków są używane do produkcji ginu.
Zastosowanie: Liście i łodygi są rozkładane na żarze. Użytkownik przykrywa głowę kocem i wdycha dym.
Aktywne składniki: Czynnik odurzający nieokreślony. Nonakosanol, beta-D-glukozyd beta-sitosterolu, sugiol (keton diterpenowy) oraz kilka glikozydów i aglikonów zostało wyodrębnionych.
Efekty: Odurzające, halucynogenne, deliriogenne. Powoduje że użytkownik porusza się pobudzony i otumaniony przez kilka minut, następnie wpada w hipnotyczny trans. Doświadczenie trwa około 30 minut, podczas których użytkownik może doświadczyć wizji, w których komunikuje się z istotami nadprzyrodzonymi.
Przeciwwskazania: Dokładnie nieznane, ale z pewnością nie jest to narkotyk do częstego używania. Prawdopodobnie toksyczne dla wątroby.

KAVA KAVA – Piper methysticum, rodzina Piperaceae (pieprzowate).
Surowiec: Miąższ korzeniowy i dolne łodygi wysokiego wieloletniego krzewu pochodzącego z wysp Południowego Pacyfiku, Hawajów i Nowej Gwinei.
Zastosowanie: Na wyspach używa się dwóch metod. Jeśli wysuszone korzenie są po prostu zaparzone przy użyciu wody, rozpuszczalne w wodzie składniki są uwalniane. Herbata taka jest łagodnie stymulującym napojem. A jeśli surowiec zostanie najpierw przeżuty i wypluty do miski, a następnie wymieszany z mleczkiem kokosowym, do emulsji przedostaną się mocne, narkotyczne żywice. Jeśli ktoś nie chce przeżuwać korzenia przed zażyciem, może wykorzystać którąś z poniższych metod, uzyskując ten sam rezultat: (1) ok. 28g zgniecionej kavy zmieszanej w stosunku 1:10 z wodą lub mleczkiem kokosowym, 2 łyżeczkami oleju kokosowego lub oliwy z oliwek oraz 1 łyżeczką lecytyny jest mieszane aż płyn osiągnie mleczny kolor. Porcja na 2-4 osoby. (2) Wyekstraktuj żywice przy użyciu alkoholu izopropylowego, pozbądź się rozpuszczalnika poprzez jego wyparowanie. Rozpuść otrzymany wyciąg w niewielkiej ilości brandy, rumu lub wódki. Do osłodzenia można dodać miód. Kieliszek toastowy (jak sądzę 50ml – przyp. DziQa) dla jednej osoby powinien wystarczyć. Przy pierwszej metodzie uzyskuje się emulsję z żywicznych składników, przy drugiej rozpuszcza się je w alkoholu. Ta ostatnia jest potężniejszą metodą, ponieważ alkohol szybko wprowadza soki do organizmu.

Aktywne składniki: kawaina, dihydrokawaina, metystycyna, dihydrometystycyna, jangonina, dihydrojangonina (żywiczne alfa-pirony).

Efekty: Przyjemna stymulacja po 30 minutach (lub szybciej, przy metodzie z alkoholem). Po następnych 30 minutach efekty euforyczne, uspokajające oraz hipnotyczne, ale bez wpływu na sprawność umysłową. Działa depresyjnie na funkcje rdzenia kręgowego, a nie mózgu. Po ustaniu efektów, użytkownikowi może chcieć się spać. Całe doświadczenie trwa 2-3 godziny. Po tym czasie pojawia się uczucie przyjemnego relaksu. Brak kaca.

Przeciwwskazania: Ogólnie używka nietoksyczna. Jeśli świeży korzeń lub ekstrakt alkoholowy jest przyjmowany nadmiernie przez kilka miesięcy, może wywołać nałóg i spowodować żółtaczkę, wysypki, niepokój, szorstkość lub owrzodzenie skóry, gorączki, wyczerpanie fizyczne, utratę apetytu, zaczerwienienie i osłabienie oczu. Stany te znikają wraz z zaprzestaniem lub zredukowaniem używania kavy. Stany nie pojawiają się przy normalnym używaniu (na wyspach – raz na tydzień). Normalnie używana kava działa stymulująco i ogólnie korzystnie.

KHAT – Catha edulis, rodzina Celastraceae (trzmielinowate)

Surowiec: Świeże liście i łodygi krzewu lub drzewa rosnącego w leśnych rejonach Etiopii. Obecnie uprawiana na ziemiach sąsiednich.

Zastosowanie: Świeże liście są żute lub przygotowywany jest z nich napar.

Aktywne składniki: norpseudoefedryna (inaczej katyna – przyp. DziQa), witamina C (która pomaga w zwalczeniu niektórych złych efektów narkotyku).

Efekty: Stymulacja, euforia, jasność umysłu, następnie - niekiedy halucynacje kończące się ospałością, snem lub depresją. Częstotliwość oddychania i puls są przyśpieszone.

Przeciwwskazania: Przy pierwszych doświadczeniach mogą wystąpić: zawroty głowy, apatia, ból w nadbrzuszu, obniżona wydajność sercowo-naczyniowa. Długotrwałe używanie może doprowadzić do chorób serca, utraty apetytu, zmniejszeniu popędu seksualnego, delirii.

ORZECHY KOLA – Cola nitida, rodzina Sterculiaceae (zatwarowate).

Surowiec: Nasiona afrykańskiego drzewa.

Zastosowanie: Nasiona są żute lub mielone i gotowane w wodzie, 1 łyżka stołowa na kubek wody.

Aktywne składniki: kofeina 2%, teobromina, kolatyna (glukozyd).

Efekty: Stymulacja i polepszenie wydajności mięśni i systemu nerwowego. Pomaga w spalaniu tłuszczów i węglowodanów, redukuje spalanie azotu i fosforu w organizmie.

Przeciwwskazania: Długotrwałe, nadmierne przyjmowanie kofeiny może powodować nerwowość, bezsenność, nałóg.

KUTHMITHI – Withania somnifera, rodzina Solanaceae (psiankowate).

Surowiec: Korzenie krzewu występującego na otwartych przestrzeniach we Południowej Afryce, strefie tropikalnej Afryki i Indiach. Pozostałe części rośliny są używane w medycynie ludowej do znieczulenia miejscowego, liście pomagają pozbyć się wesz, z owocu wyrabia się mydło.

Zastosowanie: Z korzeni przygotowywany jest napar na gorącej wodzie.

Aktywne składniki: somniferyna, witaferyna i inne alkaloidy.

Efekty: Uspokajające.

Przeciwwskazania: Brak wyraźnych, niechcianych skutków ubocznych. Bezpiecznie podawana niemowlętom w Afryce.

DZIKA DAGGA – Leonotis leonurus, rodzina Labiatae (wargowe).

Surowiec: Żywica z liści wysokiej byliny pochodzącej z Południowej Afryki, występującej również w ogrodach cieplejszych regionów USA.

Zastosowanie: Ciemnozielona żywica jest zdrapywana lub wyekstraktowywana z liści i kwiatów i dodawana do tytoniu lub innego materiału roślinnego do palenia. Wysuszone liście mogą być również palone lub żute.

Aktywne składniki: Niezidentyfikowana żywiczna substancja (prawdopodobnie leonuryna).

Efekty: Euforyczne, marihuano-podobne doświadczenie.

Przeciwwskazania: Długotrwałe używanie może doprowadzić do nałogu (równie silnego co tytoniowy).

TYTOŃ INDIAŃSKI – Strioczka rozdęta, Lobelia inflata, rodzina Lobeliaceae (lobeliowate).

Surowiec: Liście, łodygi i nasiona północnoamerykańskiej rośliny nazywanej niekiedy tytoniem indiańskim.

Zastosowanie: Może być palony lub macerowany – łyżka stołowa na ok. 0,5l wody.

Aktywne składniki: lobelina - 2-[6-(beta-hydroksy-fenyloetylo)-1-metylol-2-piperydylo] acetofenon oraz spokrewnione alkaloidy.

Efekty: Przy paleniu wywołuje łagodną marihuano-podobną euforię i jasność umysłu. Herbata działa jednocześnie jako stymulant i relaksant. Mniejsze dawki mają tendencję do wywoływania stymulacji, większe – relaksacji. Poza tym można doświadczyć mrowienia ciała i wyostrzenia zmysłów.

Przeciwwskazania: Posiada ostry smak, nieprzyjemnie podrażnia jamę ustną i gardło. Może wywołać nudności, wymioty i problemy z krążeniem. Palenie może wywołać krótkotrwały ból głowy u osób z tendencją do migren.

BARWINEK RÓŻYCZKOWY – Catharanthus roseus, uprzednio Vinca rosea, rodzina Apocynaceae (toinowate).

Surowiec: Liście wiecznie zielonego krzewu pierwotnie występującego na Madagaskarze, obecnie uprawianego jako roślina ozdobna w USA, m.in. na Florydzie.

Zastosowanie: Suszone liście są palone.

Aktywne składniki: Alkaloidy indolowe przypominające ibogainę: akkuamina, katarozyna, windolina, winkrystyna, winblastyna, winkamina.

Efekty: Euforia i halucynacje. Wikamina podnosi możliwości umysłowe przy schorzeniach mózgowo-naczyniowych.

Przeciwwskazania: Powoduje natychmiastową redukcję ilości białych krwinek. Nadmierne lub długie zażywanie powoduje swędzenie i pieczenie skóry, utratę włosów, ataksję i degenerację tkanki mięśniowej. Bardzo niezalecane.

MANDRAGORA – Mandragora officinarum, rodzina Solanaceae (psiankowate).

Surowiec: Różne części, szczególnie pasternako-podobny korzeń byliny rosnącej na polach i skalistych terenach północnej Europy.

Zastosowanie: Z pokruszonego korzenia przygotowywany jest napar.

Aktywne składniki: Skopolamina, hioscyjamina, mandragoryna i inne alkaloidy tropanowe.

Efekty: Halucynacje, a następnie podobny do stanu agonii trans i sen.

Przeciwwskazania: Takie, jak przy bieluniu. Podobno wywołuje szaleństwo. Niezalecane.

GALGANT – Kaempferia galanga, rodzina Zingiberaceae (imbirowate).

Surowiec: Kłącze bezłodygowego ziela występującego w Nowej Gwinei, Indiach, Malaya'i oraz na Wyspach Korzennych.

Zastosowanie: Kłącze jest żute i połykane.

Aktywne składniki: Niezidentyfikowana/e substancja/e w olejku lotnym kłącza.

Efekty: Halucynogen.

Przeciwwskazania: Nieznane. Posiada długą historię zastosowania w medycynie.

MATE – Ostrokrzew paragwajski, Ilex paraguayensis, rodzina Aquifoliaceae (ostrokrzewowate).

Surowiec: Liście małego, wiecznie zielonego drzewa występującego przy strumieniach w lasach Brazylii, Argentyny i Paragwaju.

Zastosowanie: Liście są parzone w gorącej wodzie, a napar pity.r

Aktywne składniki: Kofeina i inne puryny.

Efekty: Stymulant. Lepiej tolerowana przez organizm, niż herbata lub kawa.

Przeciwwskazania: Długotrwałe, nadmierne używanie kofeiny może wywołać: nerwowość, bezsenność, nałóg.

MESCAL BEANS -- Sophara secundiflora, rodzina Leguminosae (strączkowe).

Surowiec: Czerwone nasiona wiecznie-zielonego krzewy występującego w Teksasie, Nowym Meksyku i północnej części Meksyku.

Zastosowanie: 1/4 lub mniejsza część nasiona jest prażona na ogniu, aż zmieni kolor na żółty, następnie jest mielona, żuta i połykana.

Aktywne składniki: cytyzyna (toksyczna pirydyna).

Efekty: Wymioty, odurzenie, przyśpieszone tętno, a następnie przez 3 dni ciągła ospałość i/lub sen.

Przeciwwskazania: Ekstremalnie toksyczne. Przyjęcie nawet niewiele za dużej dawki może zakończyć się drgawkami i śmiercią. Nasiona były używane przez Indian, zanim odkryli właściwości Pejotlu. Teraz nie są używane.

5-MeO-DMT – 5-metoksy-n,n-dimetylotryptamina.

Surowiec: Alkaloid indolowy, występujący w nasionach, torebkach nasiennych, korze i żywicy kilku Południowoamerykańskich drzew, włączając w to Piptadenia peregrina i Virola calophylla. Substancja znajduje się w mieszankach yopo, epena i parica.

Zastosowanie: 3,5-5mg jest umieszczane na listku pietruszki i jednym wdechem spalane w fajce lub kruszone i wciągane nosem.

Efekty: Przytłaczające efekty psychodeliczne następują prawie natychmiastowo, następnie przechodzą w przyjemne, podobne do LSD odczucie po 2-3 minutach. Mogą nastąpić zmiany percepcji, włączając w to rozjaśnienie kolorów i makroskopię (zmiany postrzegania rozmiarów). Całe doświadczenie trwa około 20-30 minut.

Przeciwwskazania: Niektóre osoby doświadczają zawrotów głowy, dezorientacji, uczucia presji psychicznej podczas pierwszych 2-3 minut, szczególnie przy dużych dawkach. Jeśli to nastąpi, najlepiej spróbować się zrelaksować i poddać doświadczeniu, ponieważ odczucia te mijają szybko i ustępują przyjemniejszym. Nie należy stosować 5-MeO-DMT na pełny żołądek lub przy wzdęciach, ponieważ mogą wystąpić nudności. Narkotyk nie powoduje kaca lub innych niechcianych skutków ubocznych po ustąpieniu efektów. Niektórzy czują przyjemną stymulację przez kilka godzin po zażyciu. Jeśli środek zostanie zażyty za późno przed pójściem spać, może utrudniać zaśnięcie. Z powodu intensywności pierwszych efektów nie należy zażywać substancji podczas prowadzenia pojazdów. Bardzo duże dawki – wystarczające by wywołać intensywny napływ krwi do mózgu – mogą przerwać

słabe naczynka krwionośne w mózgu. Długotrwałe, nadmierne używanie może upośledzać zdolności umysłowe. Inhibitor MAO (patrz lista niebezpiecznych kombinacji).

HERBATA MORMONÓW – Ephedra nevadensis, rodzina Gnetaceae (gniotowce).

Surowiec: Wszystkie naziemne części bezlistnego krzewu pochodzącego z północno-zachodniej Ameryki.

Zastosowanie: ok.14g/0,5l wody gotowane 10 minut.

Aktywne składniki: d-norpseudoefedryna (przypis: w przeciwieństwie do azjatyckich okazów Ephedra sinica, Ephedra nevadensis zawiera bardzo małe ilości lub wcale nie zawiera efedryny).

Efekty: Symulant. Poza tym ma działanie polepszające krążenie i łagodzące astmę.

Przeciwwskazania: Żadne poważne skutki uboczne nie są znane. Przy regularnym stosowaniu może wystąpić brak apetytu.

WILEC BŁĘKITNY—Ipomoea violacea, rodzina Convolvulaceae (powojowate).

Surowiec: Nasiona i w mniejszym stopniu pozostałe części rośliny, poza korzeniami. Najsilniejsze odmiany to: Heavenly Blue, Pearly Gates, Flying Saucers, Wedding Bells, Blue Star, Summer Skies, and Badoh Begro (meksykańska odmiana).

Zastosowanie: 5-10 gram nasion jest dokładnie przeżuwane i połykane lub mielone, moczone w pół szklanki wody przez pół godziny, następnie wywar jest wypijany.

Aktywne składniki: amid kwasu D-lizergowego i ergometryna.

Efekty: Podobne do LSD doświadczenie trwające około 6 godzin.

Przeciwwskazania: Osoby które przeszły zapalenie wątroby lub inną chorobę wątroby nie powinny przyjmować amidów kwasu lizergowego. Ergometryna ma właściwości stymulujące macicę i nie powinna być przyjmowana przez kobiety w ciąży. Niektórzy producenci nasion zaprawiają nasiona wilca truciznami, aby zapobiec ich używaniu w celu odurzenia lub metylem rtęci, aby zapobiec ich uszkodzeniu (symptomy: wymioty, gorączka). Jeśli wyhoduje się rośliny z tak spreparowanych nasion, toksyny nie przechodzą na dalsze ich pokolenia. Niektóre osoby noszące spreparowane nasiona jako korale na gołej skórze dostają wysypki.

GAŁKA MUSZKATOŁOWA – Muszkatołowiec korzenny, Myristica fragrans, rodzina Myristicaceae (muszkatołowcowate).

Surowiec: Nasiona tropikalnego, wiecznie-zielonego drzewa występującego we wschodniej i zachodniej części Indii.

Zastosowanie: 5-20g całych lub mielonych gałek jest zjadanych.

Aktywne składniki: mirystycyna (nieaminowy prekursor 3-metoksy-4,5-metylenodioksyamfetaminy [MMDA]), elemicyna i safrol (nieaminowy prekursor 3,4-metylenodioksyamfetaminy [MDA]). Te i inne aromatyczne składniki działają synergicznie wywołując efekty psychoaktywne. Terpeny polepszają absorbcję.

Efekty: Możliwe nudności przez pierwsze 45 minut, później kilka godzin wesołkowatości i chichotania, następnie suchość w jamie ustnej i gardle, wypieki na skórze oraz czerwone oczy, uczucie mocnego odurzenia, zaburzenia mowy i funkcji motorycznych. Następnie występuje uspokojenie, otępienie z niemożliwością zaśnięcia, euforią i uczucia snu na jawie. Całe doświadczenie trwa około 12 godzin, po których następują 24 godziny senności.

Przeciwwskazania: Może wywołać chwilowe zatwardzenie i trudności z oddawaniem moczu. Oleje muszkatołowe zwiększają otłuszczenie wątroby. Safrol jest rakotwórczy i toksyczny dla wątroby. Pożyteczna jako przyprawa lub w małych dawkach, nie zalecana jako halucynogen.

OLOLUIQUE – Rivea corymbosa, rodzina Convolvulaceae (powojowate).

Surowiec: Nasiona pnącza występującego w górach południowego Meksyku.

Zastosowanie: 15 lub więcej nasion jest mielonych i moczonych w pół szklanki wody.

Aktywne składniki: amid kwasu D-lizergowego, lizergol, turbikoryn (krystaliczny glukozyd).

Efekty: Podobne do LSD doświadczenie trwające około 6 godzin, po których następuje zrelaksowanie. Nudności mogą występować przez pierwszą godzinę. Amid kwasu D-lizergowego jest halucynogenem. Turbikoryn działa stymulująco na centralny układ nerwowy i ma właściwości przeciw-napięciowe.

Przeciwwskazania: Osoby mające za sobą choroby wątroby nie powinny zażywać amidów kwasu lizergowego.

PIETRUSZKA – Pietruszka zwyczajna, Petroselinum crispum, rodzina Umbelliferae (selerowate).

Surowiec: Olej z nasion.

Zastosowanie: Doustnie.

Aktywne składniki: apiol (nieaminowy prekursor 2,5-dimetoksy-3,4-metylenodioksyamfetaminy [DMMDA]) i inne niezidentyfikowane oleiste substancje z allilowym łańcuchem bocznym, który jest nieaminowym prekursorem 2,3,4,5-tetrametoksyamfetaminy (Tetra MA).

Efekty: Niepewne (stymulant-halucynogen?). Pożyteczny dla pobudzania pracy żołądka w małych dawkach.

Przeciwwskazania: Dawki skuteczne psychoaktywnie są toksyczne dla wątroby i szkodliwe dla nerek. Niezalecane.

PASSIFLORA – Męczennica cielista, Passiflora incarnata, rodina Passifloraceae (męczennicowate).

Surowiec: Liście i łodygi pnącej byliny pochodzącej z zachodnich Indii i południowej części USA, obecnie uprawianej na całym świecie.

Zastosowanie: Może być palona, spożywana w postaci naparu (ok.14g/0,5l gorącej wody) lub redukowana do surowej mieszanki alkaloidów.

Aktywne składniki: harmina i spokrewnione alkaloidy. Około 1g różnych alkaloidów harmalowych przypada na 1kg passiflory. Poza tym kilka niezidentyfikowanych alkaloidów.

Efekty: Przy paleniu, bardzo łagodny, krótkotrwały marihuano-podobny high. Herbata działa nasennie i uspokajająco. Alkaloidy harmalowe są halucynogenne.

Przeciwwskazania: Inne substancje w surowym ekstrakcie mogą wywołać nudności. Alkaloidy harmalowe są krótkotrwałymi inhibitorami MAO. Sprawdź listę niebezpiecznych kombinacji.

PEMOLINA – 2-imino-5-fenylo-4-oxazolidion.

Surowiec: Substancja z grupy hydantoin otrzymywana syntetycznie.

Zastosowanie: 20-50mg doustnie.

Efekty: Stymulant umysłowy, lekko stymulujący centralny układ nerwowy, działa 6-12 godzin.

Przeciwwskazania: Brak poważnych skutków ubocznych. Może wystąpić bezsenność, jeśli permolina zostanie zażyta za późno przed pójściem spać.

PEMOLINA MAGNEZOWA – [2-imino-5-fenylo-4-oksazolidionat(2)-] dwuwodoromagnezowy.

Surowiec: Produkt reakcji równomolarnej ilości pemoliny i wodorotlenku magnezy, badany w Abbott Laboratories jako substancja wspomagająca uczenie się i pamięć.

Zastosowanie: 50-100mg przyjmowanych doustnie co rano przez 10-14 kolejnych dni. Efekty są kumulatywne, bardziej widoczne przy wysokoproteinowej diecie, bogatej w witaminę C, o zbalansowanej ilości witamin z grupy B oraz wapnia i magnezu. Dla osiągnięcia bardziej wyraźnych i natychmiastowych efektów stymulacji ośrodkowego układu nerwowego i mózgu 200-500mg pemoliny magnezowej może zostać przyjęte jednorazowo.

Efekty: Większe dawki działają stymulująco na ośrodkowy układ nerwowy i psychikę, polepszają zdolności umysłowe, szczególnie pamięć na 6-24 godziny. Działanie przypomina amfetaminę, bez suchości błon śluzowych i obciążania serca. Małe, regularnie przyjmowane dawki działają jako łagodny stymulant centralnego układu nerwowego i umysłu oraz kumulują magnez w komórkach nerwowych mózgu. Magnez działa jak katalizator w ośrodkach pamięci w mózgu. Pemolina magnezowa zażywana w ten sposób może polepszyć pamięć o 560%, zarówno u osób młodych jak i u niedołężnych, starych ludzi. Po zakończeniu serii przyjmowania substancji efekty mogą się utrzymywać od kilku tygodni do kilku miesięcy, stopniowo słabnąc. Efekty mogą zostać odzyskane po przyjęciu dodatkowych serii. Może ona być przyjęta zarówno przy uczeniu się, jak i przypominaniu sobie nauczonych materiałów.

Przeciwwskazania: Duże dawki (jak również małe, jeśli zostały zażyte za wcześnie przed pójściem spać) mogą uniemożliwiać zaśnięcie.

PIPILZINTZINTLI – Salvia divinorum, rodzina Labiatae (wargowe).

Surowiec: Liście rośliny występującej w południowym Meksyku. Używane również dla osiągnięcia takich samych efektów, jak liście powszechnych roślin domowych - Coleus blumei i C. pumila.

Zastosowanie: Około 70 dużych, świeżych liści zostaje dokładnie przeżutych i połkniętych. Można je również zmielić, wrzucić do ok. 0.5l wody na godzinę, następnie odsączyć i wypić wywar.

Aktywne składniki: Nieznane, prawdopodobnie niestabilny krystaliczny alkohol polihydroksylowy.

Efekty: Zbliżone do psylocybiny, z kolorowymi wizualami, ale łagodniejsze i trwające tylko 2 godziny.

Przeciwwskazania: Niektóre osoby doświadczają nudności przez pierwsze pół godziny, poza tym nie występują żadne nieprzyjemne lub szkodliwe efekty uboczne.

GRZYBKI PSYLOCYBINOWE – Psilocybe mexicana, rodzina Agaricaceae (pieczarkowate).

Surowiec: Cała naziemna część grzybów występujących w południowym Meksyku i innych, chemicznie zbliżonych odmian (patrz niżej) występujących w obu Amerykach.

Zastosowanie: 4-20 świeżych grzybków jest zjadanych na pusty żołądek. Dawka zależy od rozmiaru, gatunku, tolerancji użytkownika i okresu, w którym grzyby zostały zebrane.

Aktywne składniki: psylocybina i psylocyna.

Efekty: Rozluźnienie mięśni i łagodne zmiany widzenia przez pierwsze 15-30 minut, następnie zawroty głowy, niemożliwość skoncentrowania się, halucynacje wzrokowe i słuchowe, ospałość, uczucie wyobcowania, wyłączenia z rzeczywistości, jednak bez utraty świadomości. Faza szczytowa po 1-1.5 godziny od zażycia. Całe doświadczenie – około 6 godzin.

Przeciwwskazania: Zażycie za wcześnie po posiłku może wywołać mdłości. Wg Mazateków ciągłe spożywanie grzybków przyśpiesza procesy starzenia. Zanotowano jeden

zgon – po spożyciu przez 6cioletniego chłopca dużej ilości Psilocybe baeocystis, które zawierają baeocystynę i nor-beaocystynę. Grzybki nie wykazują toksyczności przy normalnym stosowaniu przez osoby dorosłe.

Dostępność: Wiele gatunków można spotkać w stanie dzikim w USA i Kanadzie. Wśród nich są: Psilocybe baeocystis, P. caerulescens (najsilniejsza odmiana), P. caerulipes, P. cubensis var. cyanescens, P. cyanescens, P. pellipes, Conocybe cyanopess, Copelandia cyanescens, Panaeolus foenisecci, P. subbaleatus, Pholiotina cyanopoda. Nie należy spożywać dziko zebranych grzybów zanim nie zostaną zidentyfikowane przez mykologa-specjalistę.

Reskinamina – rezerpinian 3,4,5-trimetoksycynamoilometylu.

Surowiec: Alkaloid indolowy występujący w rauwolfii wężowej (Rauwolfia serpentyna).

Zastosowanie: 0.5-2.5mg doustnie.

Efekty: Obniżające ciśnienie, uspokajające, usypiające podobne do rezerpiny.

Przeciwwskazania: Podobne do rezerpiny, ale łagodniejsze.

REZERPINA – rezerpinian 3,4,5-trimetoksybenzoilometylu.

Surowiec: Główny aktywny alkaloid indolowy występujący w rauwolfiach.

Zastosowanie: 0.05-2.5mg doustnie.

Efekty: Obniżające ciśnienie, uspokajające, usypiające. Wyczerpuje zapas serotoniny i norepinefryny (inaczej noradrenaliny – przyp. DziQa) w tkance mózgowej. Działanie opóźnione, ale długotrwałe. Patrz RAUWOLFIA WĘŻOWA.

Przeciwwskazania: Środek zazwyczaj bezpieczny, chyba że przyjmowany zbyt często lub w za dużych dawkach. Za duże dawki lub u wrażliwych osobników może wywołać zmniejszenie drożności nosa, gorączkę, spowolnione tętno, ospałość, wyczerpanie. Za częste używanie może powodować szybkie przybieranie na wadze. Inhibitory MAO zapobiegają wyczerpującemu działaniu rezerpiny na serotoninę i norepinefrynę.

SAN PEDRO – Trichocereus pachanoi, rodzina Cactaceae (kaktusy).

Surowiec: Wysoki kaktus pochodzący z Peru i Ekwadoru.

Zastosowanie: Kawałek o średnicy 3 cali i długości 3 do 6 jest cięty, obierany ze skórki i jedzony (należy zrobić to poprawnie, ponieważ materiał zaraz pod skórką jest najsilniejszy), lub - zamiast obierania – miażdżony na papkę lub cięty na małe kawałeczki, gotowany w kwarcie (ok. 1,1 litra – przyp. DziQa) wody przez 2 godziny, następnie wywar jest odsączany i pomału pity.

Aktywne składniki: meskalina (1.2g/kg świeżego kaktusa), homoweratryloamina, 3-metoksytyramina.

Efekty: Podobne do pejotla, jednak bardziej spokojne. Efekty pojawiają się po 1-1.5 godziny, trwają około 6 godzin.

Przeciwwskazania: Niektóre osoby doznają nudności z powodu meskaliny. Najlepiej jest przyjmować meskalinę, pejotl lub san pedro powoli w ciągu 45 minut, żeby uniknąć szoku chemicznego.

SASSAFRAS – Sassafras officinale albidum, rodzina Lauraceae (wawrzynowate).

Surowiec: Aromatyczna bryła korzeniowa Południowo Amerykańskiego drzewa.

Zastosowanie: Parzona jako herbata (ok.28g/0,5l wody). Oleiste składniki mogą zostać wyekstraktowane w alkoholu. Safrol nie rozpuszcza się w wodzie. Początkowa dawka powinna wynosić 100-200mg wyekstraktowanego i wysuszonego oleju.

Aktywne składniki: safrol (nieaminowy prekursor MDA [3,4-metylenodioksyamfetaminy]).

Efekty: Herbatka w dużych dawkach działa stymulująco i przyśpiesza częstotliwość oddychania. Safrol (MDA) jest stymulantem, halucynogenem, afrodyzjakiem w dużych dawkach, euforiantem w małych.

Przeciwwskazania: Safrol jest toksyczny dla wątroby (należy unikać częstego używania). Istnieją dowody, iż zwiększa zachorowania u zwierząt laboratoryjnych na raka mózgu. Nadmierne dawki mogą wywołać wymioty, szok, afazję, wreszcie śmierć z powodu depresji oddechowej. Normalne używanie jako herbaty jest bezpieczne.

BROMOWODOREK SKOPOLAMINY

Surowiec: Sól bromowodorowa alkaloidu tropanowego występującego w belladonnie, bieluniu i innych roślinach z rodziny psiankowatych.

Zastosowanie: 0.5-5mg doustnie na pusty żołądek.

Efekty: Działa depresyjnie na ośrodkowy układ nerwowy, przeciwcholinergiczne (inhibitor acetylocholiny – przyp. DziQa), uspokajająco w małych dawkach. Euforyzująco, halucynogennie i narkotycznie w dużych. Narkotyk zaczyna działać w ciągu 15 minut, odurzenie trwa 4-12 godzin.

Przeciwwskazania: Suchość jamy ustnej i błon śluzowych, nieostre widzenie, trudności z przełykaniem, gorąca wysuszona skóra, ból głowy, zmęczenie z jednoczesną niemożliwością zaśnięcia. Nie wolno zażywać skopolaminy osobom ze schorzeniami układu krwionośnego lub jaskrą. Nadmierne stosowanie może wywołać dekompozycję mózgu. Niezalecane.

SHANSI – Coriaria thymifoliam, rodzina Coriariaceae (koriariowate).

Surowiec: Fioletowe jagody liściastego krzewu występującego w Andach i podobnych mu gatunków (C. japonica, C. muscifolia).

Zastosowanie: Jagody są jedzone. Aktywne składniki występują również w liściach.

Aktywne składniki: składniki kateholiczne, seskwiterpeny: koriamyrtina, koriatyna, tunina i pseudotunina.

Efekty: Stymulacja, halucynacje i uczucie lotu.

Przeciwwskazania: Niewiele wiadomo o tej substancji. Niektóre plemiona twierdza, że jest toksyczna. Duże dawki mogą wywołać otępienie, śpiączkę, drgawki.

SHICUICHI – Heimia salicifolia, rodzina Lythraceae (krwawnicowate).

Surowiec: Liście rośliny występującej od Meksyku po Argentynę.

Zastosowanie: Oberwane liściom pozwala się nieco zwinąć, następnie rozdrabnia je (lub miksuje), moczy w wodzie, pozwala fermentować przez 1 dzień w słońcu, następnie pije się otrzymany wywar. Jeśli nie posiada się świeżego surowca, suszone ziele może być zalane gorącą wodą i wystawione na 1 dzień na działanie słońca przed wypiciem. Dziesięć gram suszonego ziela lub równoważna ilość świeżych liści jest zalecana jako początkowa dawka.

Aktywne składniki: cryogenina (1-karbamylo-2-fenylohydrazyna), alkaloid.

Efekty: Przyjemna senność, rozluźnienie mięśni szkieletowych, spowolnienie tętna, rozszerzenie naczyń krwionośnych, inhibicja acetylocholiny, zwiększenie ilości epinefryny (adrenaliny), łagodne obniżenie ciśnienia krwi, zmniejszenie temperatury ciała, przyciemnienie obrazu, omamy słuchowe (dźwięki wydają się być odleglejsze), zwiększona wydajność pamięci.

Przeciwwskazania: Brak kaca lub niechcianych skutków ubocznych. Nadmierne dawki powodują żółto-złote zabarwienie obrazu na drugi dzień po zażyciu. Nadmierne zażywanie może osłabiać pamięć.

SO’KSI – Mirabilis multiflora, rodzina Nyctaginaceae (dziwaczkowate).

Surowiec: Korzeń byliny o karmazynowych kwiatach występującej na wysokości 2500-5000 stóp (ok. 750-1500 metrów) n.p.m. na pagórkach pośród skał i krzewów w Arizonie, Utah, Kolorado i północnym Meksyku.

Zastosowanie: Duży korzeń jest żuty, wydobywający się sok jest połykany. Używany przez szamanów Indian Hopi do wróżenia.

Aktywne składniki: niezidentyfikowane.

Efekty: Halucynogen.

Przeciwwskazania: Nieznane. Korzeń spokrewnionego gatunku M. jalapa może wykazywać podobną aktywność, ale jest też potężnym środkiem wymiotnym.

RUTA STEPOWA – Peganum harmala, rodzina Zygophyllaceae (parolistowate).

Surowiec: Nasiona drzewiastej byliny pochodzącej z Bliskiego Wschodu. (Korzenie również są aktywne ale bywają używane rzadko)

Zastosowanie: 1 uncja (ok. 28g) jest dokładnie przeżuwana i połykana. Najbardziej efektywne przy mieszaniu z innymi surowcami psychoaktywnymi, szczególnie zawierającymi alkaloidy tropanowe.

Aktywne składniki: harmina, harmalina, harmalol.

Efekty i przeciwwskazania: patrz HARMINA.

BIELUŃ INDIAŃSKI – Datura inoxia , rodzina Solanaceae (psiankowate).

Surowiec: Korzenie, łodygi, liście, kwiaty lub nasiona niskiej rośliny jednorocznej występującej na suchych, otwartych obszarach i w okolicy śmietnisk w Meksyku i południowo-zachodnim USA.

Zastosowanie: Łodygi i liście są palone w celu osłabienia symptomów astmy lub w celu wywołania łagodnej intoksykacji. Korzenie i nasiona są dodawane do gangi (konopi) w Indiach dla dodatkowych efektów.

Aktywne składniki: skopolamina, atropina, hioscyjamina i inne alkaloidy tropanowe.

Efekty: Halucynogenne, nasenne.

Przeciwwskazania: Nadmierne dawki toksyczne. Może wywołać „urwanie filmu” lub potężny ból głowy. Czarownicy Indian Yaqui twierdzą, że palenie lub jedzenie kwiatów wywołuje szaleństwo. Patrz SKOPOLAMINA i ATROPINA.

Inne podobne gatunki to: D. fastuosa, D. metel, D. meteloides (toloachi), D. stramonium (bieluń dziędzierzawa). Patrz również BIELUNIE DRZEWIASTE.

BIELUNIE DRZEWIASTE – Datura, podrodzaj Brugmansia, włączając w to D. candida, D. suaveolens, D. sanguinea, D. arborea, D. aurea, D. dolichocarpa, D. vulcanicola, rodzina Solanaceae (psiankowate).

Surowiec: Różne części niskiego drzewa o zwisających, aromatycznych kwiatach w kształcie trąb pochodzącego z Ameryki Południowej, występującego w wielu ogrodach w USA (głównie w Kalifornii).

Zastosowanie: Liście są niekiedy palone. Inne części zaparzane w gorącej wodzie. W Andach mała ilość nasion jest miażdżona i dodawana do napojów. Esencja jest podawana doustnie lub doodbytniczo w rytuałach pośród niektórych plemion zachodniej Amazonii.

Aktywne składniki: skopolamina, hioscyjamina, norhioscyjamina i inne alkaloidy tropanowe.

Efekty: Liście podobnie do D. inoxia. Nasiona wywołują zagubienie, delirię, a następnie nierówny sen z kolorowymi halucynacjami.

Przeciwwskazania: Bardziej toksyczne niż D. inoxia. Nadmierne ilości mogą wywołać efekty amnezyjne.

L-TRYPTOFAN – amid kwasu 1-alfa-aminoidolo-3-propionowego.

Surowiec: Nieodzowny o odżywianiu aminokwas.

Zastosowanie: 5-8 gram jest spożywane na pusty żołądek.

Efekty: Senność, euforia i zmiany umysłowe zbliżone do niskiej (5mg) dawki psylocybiny.

Przeciwwskazania: Tendencja do zasypiania. Nadmierne używanie może zachwiać równowagę aminokwasów.

KOPER WŁOSKI – Foeniculum vulgare , rodzina Umbelliferae (selerowate).

Surowiec: Olej z nasion ziela o miękkich liściach i żółto-zielonych kwiatkach o anyżkowym aromacie występującego w miejscach ruderalnych południowej Europy i zachodniego wybrzeża USA.

Zastosowanie: 5-20 kropel oleju doustnie.

Aktywne składniki: estragol (nie-aminowy prekursor 4-metoksyamfetaminy [MA]).

Efekty: Drgawki podobne do epileptycznych i halucynacje.

Przeciwwskazania: Syndrom epileptyczny jest niepożądany. Składniki oleju są toksyczne dla wątroby i drażniące nerki. Normalne ilości używane jako przyprawa są bezpieczne, dawki halucynogenne mogą być katastrofalne.

SAŁATA JADOWITA – Lactuca virosa, rodzina Compositae (złożone).

Surowiec: Ekstrakty z liści i korzeni ziela pochodzącego z Europy.

Zastosowanie: Surowce są ekstraktowane w sokowirówce(?), suszone w słońcu lub w niskiej temperaturze i palne jak opium.

Aktywne składniki: lactucarium (opium z sałaty jadowitej) zawiera 2% laktucyny i laktucerol oraz kwas p-hydroksyfenylooctowy.

Efekty: Uspokajające podobne do opium ale mniej wyraźne. Dawniej używana jako substytut opium.

Przeciwwskazania: Duże dawki mogą być toksyczne.

BYLICA PIOŁUN – Artemisia absinthium, rodzina Compositae (złożone).

Surowiec: Liście i łodygi tego powszechnego zioła.

Zastosowanie: Gorzki olejek eteryczny jest ekstraktowany w alkoholu. Czasami jest łączony z Pernodem lub anyżkiem w celu wyprodukowania absyntu.

Aktywne składniki: absyntyna (gorycz glikozydowa), anabsyntyna i olejek lotny zawierający głównie tujon.

Efekty: Narkotyczne.

Przeciwwskazania: Nadmierne długotrwałe zażywanie absyntu może wywołać uzależnienie i doprowadzić do wyniszczenia organizmu. Spożycie olejku lotnego lub absyntu może wywołać nerwowość, otępienie i drgawki z powodu tujonu.

YALE – (inaczej ayahuasca) Banisteriopsis caapir, rodzina Malpighiaceae (malpigiowate).

Surowiec: Dolne części łodygi pnącza występującego w dorzeczach Amazonii i Orinoco w Ameryce Południowej.

Zastosowanie: Łodyga jest ucierana w moździerzu, zazwyczaj z innymi surowcami psychoaktywnymi (głównie psiankowatymi), gotowana w niewielkiej ilości wody 2-24 godziny, następnie wywar jest odsączany, redukowany do 1/10 objętości. 4 uncje (ok. 110g) są wypijane przez tubylców. Inni powinni zaczynać od 1/4 tej ilości.

Aktywne składniki: harmina, harmalina, harmalol i tetrahydroharmalina. Łącznie około 500mg alkaloidów jest obecnych w 4 uncjach wywaru przygotowanego w powyższy sposób.

Efekty: Drżenie ciała w ciągu kilku minut, następnie pocenie się i stymulacja fizyczna przez 10-15 minut, następnie uspokojenie z przytłumieniem umysłu, halucynacjami, wyostrzeniem kolorów, niebiesko-fioletowymi cieniami, zmianą postrzegania rozmiarów i widzeniem w ciemności. Alkaloidy harmalowe są krótkotrwałymi inhibitorami MAO.

Przeciwwskazania: Patrz HARMINA.

YOHIMBE – Corynanthe yohimbe, rodzina Rubiaceae (marzanowate).

Surowiec: Kora tropikalnego drzewa z Zachodniej Afryki.

Zastosowanie: 6-10 łyżek stołowych kory jest gotowanych w ok.0,5l wody, następnie wywar jest odsączany i pity powoli. Dodanie 500mg witaminy C na kubek przyśpiesza nadejście efektów i wzmacnia (prawdopodobnie poprzez tworzenie się łatwiej asymilowanych askorbin alkaloidów).

Aktywne składniki: johimbina, johimbilina (pseudojohinbina – przyp. DziQa), ajmalina (alkaloidy indolowe).

Efekty: Pierwsze efekty po 30 minutach (15 z witaminą C), ciepło, przyjemne dreszcze przechodzące po kręgosłupie, następnie stymulacja fizyczna, wzmożone doznania emocjonalne i seksualne, łagodne zmiany percepcji bez halucynacji, czasami spontaniczne erekcje. Seks staje się przyjemniejszy. Uczucie ‘wtapiania’ się ciał partnerów w siebie. Całe doświadczenie trwa 2-4 godziny. Po ustaniu efektów następuje uczucie przyjemności i relaksacji bez kaca. Patrz JOHIMBINA.

Przeciwwskazania: Taniny i alkaloidy sprawiają, że wywar jest dość gorzki i nieprzyjemny. Dodanie miodu może pomóc. Niektórzy użytkownicy doświadczają łagodnych nudności w ciągu pierwszych 30 minut. Witamina C je zmniejsza. Inhibitor MAO, patrz lista niebezpiecznych kombinacji. Patrz również JOHIMBINA).

CHLOROWODOREK JOHIMBINY

Surowiec: Johimbina jest jednym z alkaloidów indolowych występujących w Corynanthe yohimbe, Rauwolfia serpentina i kilku innych roślinach.

Zastosowanie: W formie chlorowodorku może być przyjmowana doustnie lub wciągana nosem. Dawka 15-50mg (ilość rozmiarów 1 ścieżki kokainy waży 10mg).

Efekty: Stymulant ośrodkowego układu nerwowego, łagodny halucynogen, środek sympatykomimetyczny z właściwościami blokującymi zarówno receptory cholinergiczne, jak i adrenergiczne, inhibitor seretoniny, środek zmniejszający ciśnienie krwi, afrodyzjak. Przy przyjęciu doustnym pierwsze efekty pojawiają się po 15-30 minutach. Przy wciąganiu po 5 minutach. Początkowymi efektami mogą być subtelne zmiany percepcyjne i fizyczne, stymulacja podobna do kokainowej i ciepłe dreszcze wzdłuż kręgosłupa. Całe doświadczenie trwa 2-4 godzin, stopniowo zanikając.

Przeciwwskazania: Przy zażyciu przed położeniem się spać może wywołać bezsenność. Jeśli zostanie zażyty przy wycieńczeniu fizycznym, obniżenie ciśnienia może być bardziej widoczne. Osoby o chorych nerkach, wątrobie lub sercu lub chore na cukrzycę nie powinny zażywać johimbiny. Inhibitor MAO (patrz lista niebezpiecznych kombinacji). Może nastąpić niepokój. Amobarbitol sodowy lub Librium mogą łagodzić te objawy. Imipramina może je pogarszać. Nudności mogą występować od spożycia johimbiny, ale są rzadkością przy jej wciąganiu. Może wywołać palpitacje serca, poważne zmniejszenie ciśnienia i kłopoty z oddychaniem, jeśli weźmie się ją w ciągu 48 godzin od zażycia jakiejkolwiek amfetaminy, nawet pigułki odchudzającej Dexamyl.

***

DO CZYTELNIKA

***

NIEBEZPIECZNE KOMBINACJE

Jeśli ktoś nie jest doświadczony w farmakologii, nie powinien eksperymentować z kombinacjami narkotyków. Nawet przy zażywaniu jednej substancji może dojść do niebezpiecznych kombinacji, dotyczy to wszystkich substancji, zarówno narkotyków jak i jedzenia, które były ostatnio spożywane. Ludzie prymitywni pościli lub ograniczali przez najbliższe dni po spożyciu danej substancji zażywanie konkretnych innych, z powodu sakramentalnego znaczenia doświadczenia. Substancje, których najczęściej należy unikać to alkohol, kawa, mięso, tłuszcz i sól. Niektóre narkotyki wzmacniają inne. Na przykład – atropina będzie zwiększać moc meskaliny, harminy, konopi i opatów. Wiele z substancji omawianych w tej książce są inhibitorami MAO. MAO (monoaminooksydaza) jest enzymem produkowanym w ciele, który rozkłada konkretne aminy i zmienia je w niegroźne i nieefektywne. Inhibitory MAO przeszkadzają temu enzymowi ochronnemu i powodują, że ciało staje się podatne na te aminy. Powszechna substancja taka jak tyramina, która jest zazwyczaj metabolizowana z małym lub bez efektem farmakologicznym może być niebezpieczna w obecności inhibitora MAO i wywołać ból głowy, zesztywnienie karku, problemy z układem krwionośnym lub nawet śmierć. Inhibitory mogą przedłużać i intensyfikować działanie innych narkotyków (depresantów centralnego układu nerwowego, narkotycznych środków przeciwbólowych, środków przeciwcholinergicznych, antydepresantów benzodiazepinowych etc.) poprzez uniemożliwienie ich metabolizowania. W obecności MAOi wiele substancji, które zazwyczaj są nieaktywne z powodu ich szybkiego metabolizowania staje się silnymi narkotykami psychoaktywnymi. Ten fenomen może doprowadzić do odkrycia nowych środków odurzających. Jest jednak ryzykowne i głupie eksperymentowanie z tymi możliwościami na poziomie nieprofesjonalnym z powodu kompleksowości możliwych kombinacji.

Najczęściej używanymi inhibitorami MAO są hydrazyny, takie jak: iproniazyd, Marsilid, Marplan, Niamid, Nardil, Catron i substancje które nie są hydrazynami, takie jak: propargilaminy, cyklopropylaminy, pochodne aminopirazyny, indoloalkiloaminy i karboliny. Substancje blokujące MAO omówione w tej książce to johimbina, różne tryptaminy, szczególnie 5-MeO-DMT i alfametylotryptaminy i różne alkaloidy harmalowe. Te ostatnie są najsilniejszymi z nich, ale – podobnie jak johimbiny i tryptamin – ich działanie jest krótkotrwałe (od 30 minut do kilku godzin). Niektóre z komercyjnych inhibitorów MAO opisywanych powyżej są efektywne przez kilka dni do kilku tygodni.

Pośród substancji, których spożywanie wraz MAOi jest niebezpieczne są: środki uspokajające, nasenne, przeciwhistaminowe, narkotyczne i alkohol – każdy z nich może wywołać ostre niedociśnienie; i amfetaminy (nawet pigułki wspomagające dietę), meskalina, azaron, gałka muszkatołowa (dawki aktywne), makromeryna, efedryna, olej z kopru i pietruszki; piwo, wino, kakao, starzone sery i inne produkty spożywcze zawierające tyrozynę (przetwarzaną w tyraminę przez bakterie w jelitach) – każda z tych substancji może wywołać nadciśnienie lub niedociśnienie.

WOLNOŚĆ

Popieramy osobiste prawo jednostki do robienia ze sobą tego, na co ma ochotę, jeśli nie krzywdzi i nie narusza przy tym praw innych.

Wierzymy, że lepiej dać ludziom ich naturalne prawo do stosowania na sobie jakiejkolwiek substancji, jakiej chcą jednocześnie dostarczając im faktycznej informacji na temat jej używania i nadużywania, zamiast daremnie ograniczać ich zażywanie przepisami prawnymi.

Nie jesteśmy dziećmi, nie jesteśmy też głupi. Jako dorośli ludzie jesteśmy odpowiedzialni za siebie i mamy prawo do decydowania za siebie.

Ci, którzy chcą używać informacji zawartych w niniejszej książce do własnych eksperymentów powinni zaznajomić się z poniższymi poradami:

1. Zaczynaj od dawek niższych od podanych. Jeśli żadne niechciane skutki uboczne nie nastąpią, można stopniowo zwiększać dawkę w pewnych odstępach czasowych, dopóki oczekiwane efekty nastąpią.

2. Nie łącz ze sobą narkotyków, chyba że jesteś pewny tego, co robisz. Patrz sekcja NIEBEZPIECZNE KOMBINACJE.

3. Pomiędzy eksperymentami zachowaj przynajmniej tydzień przerwy.

4. Podczas eksperymentowania bądź zrelaksowany, wypoczęty, w dobrej kondycji i nieobciążony żadnymi obowiązkami.

5. Nie pozwól sobie na uzależnienie od którejkolwiek z substancji dla osiągnięcia relaksacji, stymulacji etc. Szukaj haju w zdrowiu, miłości i świadomości. Naucz się technik yoga'i, tai chi etc. dla relaksacji. Używaj medytacji do poszerzania świadomości.

STAY HIGH – STAY FREE

od tłumacza: „Work safe, work smart, your future depends on it" :) :) :)